ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Ιανουαρίου 1998

σχετικά με την υπό όρους έγκριση της ενίσχυσης που προτίθεται να χορηγήσει η Γαλλία στη Société française de production

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 230]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/466/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [1], σύμφωνα με τα προαναφερόμενα άρθρα,

Εκτιμώντας:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα απόφαση εκδίδεται σε συνέχεια της απόφασης [2] της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης. Η εν λόγω διαδικασία και η παρούσα απόφαση αφορούν ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Γαλλία στη Société française de production (SFP), ύψους 2 500 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (379 εκατομμύρια Ecu) [3], εκ των οποίων 1 200 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (182 εκατομμύρια Ecu) προορίζονται για βιομηχανική αναδιάρθρωση και 1 300 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (197 εκατομμύρια Ecu) για χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση. Κατά την κίνηση της διαδικασίας και εν αναμονή της εφαρμογής του υποβληθέντος προγράμματος αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή ενέκρινε ενίσχυση διάσωσης ύψους 350 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η βραχυπρόθεσμη βιωσιμότητα της SFP.

Η SFP είναι εταιρεία παροχής τεχνικών υπηρεσιών στον οπτικοακουστικό τομέα, ιδίως δε στους παραγωγούς τηλεοπτικών εκπομπών. Το 1974, όταν ο ORTF, ο δημόσιος οργανισμός ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, διασπάστηκε σε επί μέρους εταιρείες, οι δραστηριότητες τηλεοπτικής παραγωγής ανατέθηκαν σε μια νέα εταιρεία, την SFP, ενώ οι δραστηριότητες μετάδοσης ανατέθηκαν σε διάφορους άλλους οργανισμούς. Ωστόσο, η SFP εξακολούθησε να κατέχει προστατευόμενη θέση στη γαλλική οπτικοακουστική αγορά. Σήμερα η SFP ελέγχεται κατά 100 % από το κράτος.

Ο τομέας οπτικοακουστικής παραγωγής στη Γαλλία άρχισε να λειτουργεί υπό συνθήκες ανταγωνισμού το 1986. Πλημμελώς προετοιμασμένη για το νέο αυτό ανταγωνιστικό περιβάλλον, η SFP υπέστη μείωση του κύκλου εργασιών της και άρχισε να αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Στο μεταξύ, πραγματοποιήθηκαν σημαντικές περικοπές προσωπικού, με αποτέλεσμα να μειωθούν οι εργαζόμενοι από 2 515 το 1985 σε 996 στο τέλος του 1997. Οι ζημίες που σημειώθηκαν από το 1986 καλύφθηκαν από το κράτος και τους υπόλοιπους δημόσιους φορείς που είναι μέτοχοι της εν λόγω εταιρείας. Με τέσσερις διαφορετικές παρεμβάσεις από την ανωτέρω ημερομηνία, οι γαλλικές αρχές χορήγησαν στην SFP ενισχύσεις ύψους 2 370 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Επί του ποσού αυτού, η Επιτροπή ενέκρινε ενισχύσεις συνολικού ύψους 1 260 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων με αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου και της 25ης Μαρτίου 1992. Το υπόλοιπο, δηλαδή ποσό 1 110 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης 97/238/ΕΚ της Επιτροπης [4] (στην οποία παραπέμπεται ο αναγνώστης για περισσότερες πληροφορίες), η οποία ήταν αρνητική, κυρίως λόγω της απουσίας προγράμματος αναδιάρθρωσης. Οι γαλλικές αρχές δεσμεύθηκαν έναντι της Επιτροπής κατόπιν της αρνητικής απόφασης ότι θα ανακτηθεί χωρίς καθυστέρηση η εν λόγω ενίσχυση (η τρέχουσα αξία της, συνυπολογιζομένων των οφειλόμενων τόκων, είναι 1 300 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα).

Συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης βιομηχανικής αναδιάρθρωσης την οποία αφορά η παρούσα απόφαση, η συνολική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην SFP μέχρι σήμερα ανέρχεται σε 3 570 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (2 370 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα πλέον 1 200 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα) ή 541 εκατομμύρια Ecu.

[1] ΕΕ C 126 της 23. 4. 1997, σ. 4.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.
[3] 1 Ecu = 6,6 γαλλικά φράγκα.
[4] ΕΕ L 95 της 10. 4. 1997, σ. 19.

Κατά την κίνηση της παρούσας διαδικασίας, η Γαλλία σκόπευε να ιδιωτικοποιήσει την εταιρεία πωλώντας την SFP στις ιδιωτικές επιχειρήσεις Images Télévision Internationale και Générale d'Image (ITI/GI). Στη συνέχεια οι αγοραστές αυτοί επρόκειτο να υλοποιήσουν την αναδιάρθρωση στο πλαίσιο της οποίας εντάσσονταν οι ανωτέρω ενισχύσεις. Τον Απρίλιο του 1997 αποδείχθηκε ότι δεν επρόκειτο να πραγματοποιηθεί η πώληση στους ανωτέρω αγοραστές. Στις 24 Νοεμβρίου 1997 οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή πρόγραμμα αναδιάρθρωσης παρόμοιο με το προηγούμενο πρόγραμμα, το οποίο είχε καταρτιστεί από τους οικονομικούς φορείς που ήταν υποψήφιοι για την εξαγορά της SFP, εξαιρουμένης της ιδιωτικοποίησης, η οποία δεν περιλαμβανόταν πλέον στο πρόγραμμα.

2. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

2.1. Τα σκέλη τον προγράμματος αναδιάρθρωσης

Το πρόγραμμα που υπεβλήθη στις 24 Νοεμβρίου 1997 βασίζεται τόσο στη μείωση των λειτουργικών εξόδων της SFP, όσο και στη βελτίωση της εμπορικής της λειτουργίας. Το πρόγραμμα καλύπτει την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1998 έως το τέλος του 2000. Οι συνέπειες του προγράμματος όσον αφορά τον κύκλο εργασιών, τα αποτελέσματα και το μόνιμο και έκτακτο προσωπικό παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

(Ποσά σε εκατομμύρια γαλλικά φράγκα)

	1997	
Κύκλος εργασιών	501	
Άλλα προϊόντα	134	
Σύνολο προϊόντων	635	
Σύνολο εξόδων	820	[. . .] (*)
Αποτέλεσμα	−185	
Αριθμός μονίμων εργαζομένων	996	
Αριθμός εκτάκτως απασχολούμενων τεχνικών	123	
Σύνολο εργαζομένων	1 119	

(*) Στο κείμενο της παρούσας απόφασης που προορίζεται για δημοσίευση έχουν παραλειφθεί ορισμένα στοιχεία για λόγους επαγγελματικού απορρήτου.

Η χρηματοοικονομική ισορροπία αναμένεται να επέλθει το 2000, οπότε θα επιτευχθεί θετικό αποτέλεσμα ύψους 28 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων ποσό που αντιστοιχεί σε απόδοση ιδίων κεφαλαίων ύψους 14 %. Ο δείκτης ίδια κεφάλαια/σύνολο ισολογισμού θα ανέλθει σε 32 %.

[. . .]

Οι προσπάθειες που απαιτούνται για την υλοποίηση του υποβληθέντος προγράμματος πρέπει να επικεντρωθούν στις δύο βασικές θέσεις του προϋπολογισμού, δηλαδή τις εξωτερικές επιβαρύνσεις και τα έξοδα προσωπικού. Η αναδιοργάνωση της SFP θα οδηγήσει σε μείωση των εξωτερικών επιβαρύνσεων μέσω της βελτίωσης της πολιτικής αγορών, της βελτιστοποίησης της διαχείρισης των αποθεμάτων και της μείωσης των λειτουργικών εξόδων που θα επιτευχθούν χάρη στην απλούστευση των δομών. Τα έξοδα προσωπικού αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των επιβαρύνσεων λειτουργίας της SFP. Απαραίτητη προϋπόθεση για την αποκατάσταση της ισορροπίας είναι η μείωση των επιβαρύνσεων αυτών, τόσο σύμφωνα με τους οικονομικούς φορείς που ήταν υποψήφιοι για την εξαγορά της SFP, όσο και σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι οποίες ενσωμάτωσαν ακόμη δραστικότερα μέτρα προς το σκοπό αυτόν στο πρόγραμμα που είχαν υποβάλει οι εν λόγω φορείς. Το μόνιμο προσωπικό προβλέπεται ότι θα μειωθεί στους 450 εργαζομένους περίπου. Θα πραγματοποιηθούν δηλαδή περίπου 566 αποχωρήσεις και 20 προσλήψεις. Οι αποχωρήσεις αυτές θα επιτευχθούν με την εφαρμογή ορισμένων μέτρων:

— αποχωρήσεις ηλικιωμένων που θα είναι τουλάχιστον 55 ετών και 2 μηνών στις 31 Δεκεμβρίου 1998 το αργότερο (469 άτομα). Η SFP θα προτείνει σε ορισμένους ηλικιωμένους μικρότερους των 55 ετών και 2 μηνών, που θα είναι όμως τουλάχιστον 51 ετών στις 31 Δεκεμβρίου 1998, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών της επιχείρησης, είτε να υλοποιήσουν ατομικά σχέδια είτε να απαλλαγούν από τις δραστηριότητές τους με ταυτόχρονη εξασφάλιση των πόρων τους. Τα μέτρα αυτά αφορούν 252 εργαζομένους,

— κίνητρα για εθελούσια αποχώρηση, κυρίως σε συνδυασμό με ατομικά σχέδια (55 άτομα),

— μετάταξη στο καθεστώς του εκτάκτως απασχολούμενου στον τομέα του θεάματος (20),

— συνταξιοδότηση (12 άτομα),

— μετάταξη στις δημόσιες επιχειρήσεις του οπτικοακουστικού τομέα (10 άτομα, αριθμός αντίστοιχος με το μέσο όρο που σημειώθηκε μεταξύ των ετών 1994 και 1996).

Ο αριθμός των μόνιμων εργαζομένων προβλέπεται ότι θα εξελιχθεί ως εξής: 996 (Ιανουάριος 1998), 965 (Ιούλιος 1998), 435 (Ιανουάριος 1999), 450 (Ιούλιος 1999) και 450 (Ιανουάριος 2000).

Η εξέλιξη αυτή των μόνιμων εργαζομένων πρέπει να αντιπαραβληθεί με την περιορισμένη αύξηση του έκτακτου τεχνικού προσωπικού, το οποίο θα ανέλθει από 123 άτομα το 1997 σε 270 στο τέλος του 2000.

Εδώ και αρκετά χρόνια έχει καταργηθεί το σύστημα υποχρεωτικών παραγγελιών των δημόσιων τηλεοπτικών σταθμών προς όφελος της SFP. Ως εκ τούτου, η SFP πρέπει να επιτυγχάνει την ανάθεση παραγγελιών ανταγωνιζόμενη τις άλλες οπτικοακουστικές επιχειρήσεις της αγοράς και δεν μπορεί να έχει έναν εξασφαλισμένο κύκλο εργασιών χάρη στο ανωτέρω σύστημα. Η διατήρηση του κύκλου εργασιών κατά τα έτη 1997 έως 2000 στο ίδιο σχεδόν επίπεδο, παρά την κατάσταση αυτή και τη μείωση του προσωπικού, θα επιτευχθεί χάρη σε μέτρα που θα αυξήσουν την αποτελεσματικότητα της οργάνωσης:

— ενίσχυση της εμπορικής λειτουργίας (πρέπει να δημιουργηθεί μια ενιαία εμπορική λειτουργία, σε συνοχή με τις αγορές της· είναι απαραίτητη η δημιουργία στενών και εξατομικευμένων σχέσεων μεταξύ των εμπορικών διευθυντών της SFP και των πελατών της· οι προθεσμίες απάντησης θα μειωθούν μέσω της απλούστευσης των διαδικασιών),

— απλούστευση των δομών με στόχο την προσαρμογή τους στη μείωση του μεγέθους της επιχείρησης (ενοποίηση των δραστηριοτήτων παραγγελιών-προγραμματισμού, προγραμματισμός με συστήματα πληροφορικής, συστηματική αναζήτηση του οικονομικότερου τρόπου οργάνωσης),

— απλούστευση της οργάνωσης της εργασίας και παροχή κινήτρων μέσω της ευέλικτης προσαρμογής του χρόνου εργασίας και της διευθέτησης του καθεστώτος αποζημιώσεων της SFP.

Η αύξηση της αποτελεσματικότητας αναμένεται ότι θα οδηγήσει σε αύξηση της παραγωγικότητας του μόνιμου προσωπικού κατά 12 έως 15 %, αναλόγως της ασκούμενης δραστηριότητας. Κατά το μέτρο που η οπτικοακουστική αγορά βρίσκεται σε ανάπτυξη, ιδίως χάρη στην αύξηση του αριθμού των τηλεοπτικών σταθμών και στην αύξηση του ποσοστού των εσωτερικών παραγωγών σε πολλούς σταθμούς, η διατήρηση του κύκλου εργασιών της SFP σε σχεδόν σταθερό επίπεδο σημαίνει στην πραγματικότητα μείωση του μεριδίου αγοράς της.

Η ενίσχυση συνολικού ύψους 2 500 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περιλαμβάνει, αφενός, ένα ποσό για την κάλυψη του κόστους της επιχειρηματικής αναδιάρθρωσης και, αφετέρου, ένα ποσό για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση. Εξακριβώθηκε ότι η τελευταία αντιστοιχεί στην εκ νέου διάθεση ρευστών διαθεσίμων που κατέστη απαραίτητη μετά την εκκαθάριση των παρελθόντων χρεών, [. . .].

2.2. **Σύγκριση με το πρόγραμμα ITI/GI**

Από τη σύγκριση του νέου προγράμματος με το πρόγραμμα της ITI/GI, το οποίο είχε αρχικά υποβληθεί στην Επιτροπή και παρατέθηκε στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, προκύπτει ότι τα δύο προγράμματα παρουσιάζουν μεγάλες ομοιότητες. Και τα δύο προβλέπουν το ίδιο ποσό ενίσχυσης για την επιχειρηματική αναδιάρθρωση (1 200 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα) και για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (1 300 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Τα βασικά οικονομικά δεδομένα που παρατίθενται ανωτέρω και τα δεδομένα του προγράμματος ITI/GI, όπως παρουσιάστηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, έχουν την ίδια εμβέλεια:

— Οι εταιρείες ITI/GI είχαν θέσει ορισμένες προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση του προγράμματός τους. Η σημαντικότερη από αυτές, ως προς την οποία υπάρχει μια διαφοροποίηση που αξίζει να εξεταστεί, είναι η μείωση του μόνιμου προσωπικού και η αποχώρηση από τη συλλογική σύμβαση. Στο σημερινό πρόγραμμα η μείωση του προσωπικού είναι ακόμη μεγαλύτερη (566 άτομα) από ό,τι στο αρχικό πρόγραμμα (460 άτομα). Η καταγγελία της συλλογικής σύμβασης δεν προβλέπεται πλέον, αλλά έχει αντικατασταθεί από ισοδύναμα μέτρα με παρεμφερή αποτελέσματα: την ευέλικτη προσαρμογή του χρόνου εργασίας και τη διευθέτηση του συστήματος αποζημιώσεων της SFP,

— το πρόγραμμα ITI/GI προέβλεπε κύκλο εργασιών ύψους 600 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 1999, ενώ το τελευταίο κοινοποιηθέν πρόγραμμα προβλέπει παραπλήσιο ποσό, της τάξεως των 606 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς ως προς των ορισμό της έννοιας «κύκλος εργασιών» στα δύο προγράμματα,

— ενώ το κόστος του παλαιού προγράμματος ήταν 590 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1999, το κόστος, όπως αναλύεται ανωτέρω, είναι κατά τι μικρότερο, δηλαδή 578 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

3. **ΟΙ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΠΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Οι γαλλικές αρχές δεν κοινοποίησαν παρατηρήσεις κατά την κίνηση της διαδικασίας. Απάντησαν όμως στην επιστολή της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1997 (με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 1997), παρέχοντας απαντήσεις στα ερωτήματα που τέθηκαν σχετικά με το πρόγραμμα της 24ης Νοεμβρίου 1997. Για τα συμπληρωματικά ερωτήματα που τέθηκαν με επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 1997 η απάντηση παρελήφθη στις 8 Ιανουαρίου 1998.

Ο καταγγέλλων, ο οποίος είχε ήδη υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή με επιστολή της 7ης Απριλίου 1994 σχετικά με τις ενισχύσεις προς την SFP, γνωστοποίησε τις αντιδράσεις του για την κίνηση της διαδικασίας με επιστολή της 20ής Μαΐου 1997, στην οποία ανέφερε ότι η ITI και η GI απέσυραν την προσφορά τους στις 31 Μαρτίου 1997, ότι η Γαλλία ανακοίνωσε στη συνέχεια την αναστολή της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης και ότι, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει πλέον λόγος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του στην Επιτροπή σχετικά με το δημοσιευθέν πρόγραμμα.

Στη συνέχεια, με επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων, αναφερόμενος σε δημοσιεύματα του τύπου σχετικά με το πρόγραμμα αναδιοργάνωσης που υποβλήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1997 στην Επιτροπή, ζήτησε να του επιτραπεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σχετικά με το σημερινό πρόγραμμα μέσω διεύρυνσης της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το συμβούλιο της επιχείρησης της SFP και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων ήλθαν σε επαφή με την Επιτροπή, αλλά δεν υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, ώστε να κοινοποιηθούν οι τελευταίες στις γαλλικές αρχές για να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

4. **Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

Το γεγονός ότι το σημερινό πρόγραμμα αναδιάρθρωσης δεν βασίζεται πλέον τυπικά στο πρόγραμμα που κατήρτισαν οι ιδιωτικές εταιρείες ITI/GI στο πλαίσιο της προσφοράς τους για την εξαορά της SFP, αλλά προβλέπει επί του παρόντος την αναδιάρθρωση της επιχείρησης υπ' ευθύνη των δημόσιων αρχών δεν επηρεάζει την ενίσχυση, όπως αυτή περιγράφεται ανωτέρω. Πρέπει να σημειωθεί ότι σε γενικές γραμμές το νέο πρόγραμμα είναι παρόμοιο με το αρχικό και μάλιστα δραστικότερο.

Δεδομένου ότι η ιδιωτικοποίηση που προβλεπόταν κατά την κίνηση της διαδικασίας της 12ης Φεβρουαρίου 1997 δεν αποτελούσε ουσιώδες στοιχείο για να εξεταστεί εν τέλει η βιωσιμότητα της επιχείρησης και, έχοντας υπόψη το άρθρο

222 της συνθήκης, συνάγεται ότι δεν υπάρχουν νέα πραγματικά περιστατικά σε σχέση με την κίνηση της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, η διεύρυνση της διαδικασίας δεν είναι απαραίτητη και η τελική βάση για την ολοκλήρωση της διαδικασίας δεν θα επηρεαστεί από την περιστασιακή τροποποίηση του προγράμματος.

5. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

Η εν λόγω χρηματοδότηση, όπως προσδιορίζεται στο σημείο 1 και η οποία χορηγήθηκε στην SFP για την υλοποίηση προγράμματος αναδιάρθρωσης, όπως αναφέρεται στο σημείο 2, πρέπει να αξιολογηθεί βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον αποτελεί ενίσχυση. Πράγματι, οι κρατικοί πόροι που πρέπει να χορηγηθούν στην επιχείρηση δεν αποτελούν αποδοτική επένδυση, διότι δεν θα αποφέρουν ποτέ στην επιχείρηση κέρδη ανάλογα με τα σημαντικά ποσά που θα της διατεθούν. Τούτο θα ήταν απαράδεκτο για έναν ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται υπό κανονικές συνθήκες στην οικονομία της αγοράς [1].

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1, οι οικονομικές εισφορές αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά το μέτρο που χορηγούνται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους. Επαφίεται στην Επιτροπή να εξακριβώσει εάν οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό ή δημιουργούν τον κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής και εάν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν εν προκειμένω για τα δύο στοιχεία της κρατικής παρέμβασης, δηλαδή τη χρηματοδοτική συμβολή για την επιχειρηματική αναδιάρθρωσης ύψους 1 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση ύψους 1 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που αποτελούν μέρος της εκκαθάρισης των χρεών.

Η ενίσχυση δημιουργεί τον κίνδυνο αναβάθμισης της θέσης της SFP όσον αφορά τη διάθεση των υπηρεσιών της στην αγορά τόσο της Γαλλίας, όσο και των άλλων κρατών μελών ή των κρατών που συμμετέχουν στη συμφωνία ΕΟΧ. Επιπλέον, υπάρχει κίνδυνος να δυσχεράνει τη διείσδυση στη γαλλική αγορά των υπηρεσιών που παρέχουν αλλοδαπές οπτικοακουστικές εταιρείες.

Η ενίσχυση στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ή δημιουργεί τον κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών μελών. Υπάρχει ευρωπαϊκή αγορά οπτικοακουστικών παραγωγών, στην οποία οι παρέχοντες τεχνικές υπηρεσίες ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Ο ανταγωνισμός είναι επίσης εξίσου υψηλός για τις δραστηριότητες παραγωγής ολοκληρωμένων οπτικοακουστικών έργων και για τη διάθεση συνεργείων εγγραφής και στούντιο. Η αγορά αυτή χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη ορισμένων ολοκληρωμένων επιχειρήσεων παραγωγής, όπως η SFP, οι οποίες παρέχουν όλα τα τεχνικά μέσα, και από μια πλειάδα εξειδικευμένων επιχειρήσεων που παρέχουν μόνο ορισμένες κατηγορίες υπηρεσιών. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι η ίδια η SFP ήδη ασκεί δραστηριότητες σε αγορές της αλλοδαπής και ότι το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προβλέπει τη διατήρηση αυτών των δραστηριοτήτων. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι ο καταγγέλλων ασκεί δραστηριότητες τόσο στη Γαλλία, όσο και σε άλλα κράτη μέλη. Στο σημείο αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι ο καταγγέλλων, ο οποίος περενέβη στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, υπέβαλε επανειλημμένα αιτιάσεις κατόπιν της δημοσίευσης της κίνησης της διαδικασίας και των πληροφοριών που δημοσιεύθηκαν στον τύπο.

Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι υπάρχει ευρωπαϊκή αγορά των παραγωγών που προορίζονται για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Η αγορά αυτή χαρακτηρίζεται από την πραγματοποίηση συμπαραγωγών μεταξύ ευρωπαϊων παραγωγών και από την πώληση οπτικοακουστικών παραγωγών σε χώρες εκτός εκείνης όπου έχει πραγματοποιηθεί η παραγωγή. Το στοιχείο αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την περίπτωση της γαλλικής αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τη δυναμική πολιτική που ασκεί η Γαλλία για την πώληση των γαλλικών έργων σε άλλες χώρες.

Κατά συνέπεια, η υπό εξέταση ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση που εμπίπτει στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

6. **ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟΥ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

Εφόσον αποδείχθηκε ότι η οικονομική εισφορά αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3.

Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 και στο άρθρο 92, παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) δεν έχουν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον η ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην προώθηση της ανάπτυξης μειονεκτουσών περιφερειών ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της εθνικής οικονομίας.

Οι ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ) θα μπορούσαν να τύχουν της εφαρμογής παρέκκλισης βάσει της διάταξης αυτής. Πρέπει να σημειωθεί ότι η υπό εξέταση ενίσχυση αποσκοπεί να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα της SFP και ότι η Γαλλία δεν παρέσχε κανένα στοιχείο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση έχει ως στόχο την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της κληρονομιάς κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ). Η Επιτροπή μπορεί να εξετάσει μόνο την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων.

Για να διευκρινισθούν οι όροι εφαρμογής της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) στις ενισχύσεις υπέρ προβληματικών επιχειρήσεων, η Επιτροπή εξέδωσε κοινοτικό πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και τη διάσωση των προβληματικών επιχειρήσεων [2], όσου προβλέπονται ορισμένα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληροί η ενίσχυση. Το εν λόγω πλαίσιο κανόνων διαχωρίζει τις ενισχύσεις διάσωσης από τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης:

Τα ακόλουθα κριτήρια προβλέπονται στο πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης:

[1] Εισφορές κεφαλαίου από το κράτος, Δελτίο των ΕΚ αριθ. 9-1984 (βλέπε σημεία 3.2 και 3.3 για τα κριτήρια που διαχωρίζουν τις εισφορές κεφαλαίου με στοιχείο ενίσχυσης από τις εισφορές κεφαλαίου που δεν περιέχουν στοιχείο ενίσχυσης).

[2] ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

— η ενίσχυση πρέπει να συνδέεται με βιώσιμο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή εξυγίανσης, το οποίο υποβάλλεται με όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες στην Επιτροπή και επιτρέπει την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης σε εύλογο χρονικό διάστημα,

— τα προτεινόμενα μέτρα πρέπει να περιορίζουν κατά το δυνατό τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να συμβιβάζονται με το κοινό συμφέρον. Οι επιπτώσεις τους στη θέση του δικαιούχου στην αγορά πρέπει να αντισταθμίζουν στο μέτρο του δυνατού τη στρέβλωση που προκαλείται από την ενίσχυση,

— η ενίσχυση πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στο ελάχιστο απαραίτητο επίπεδο και να είναι ανάλογη με το κόστος και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης,

— η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόσει πλήρως το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και να τηρήσει του επιβληθέντες όρους,

— η εφαρμογή του προγράμματος και η τήρηση των όρων ελέγχονται μέσω λεπτομερών ετήσιων εκθέσεων που πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή.

6.1. **Βιωσιμότητα**

Τα σημαντικότερα μέτρα του προγράμματος αναδιάρθρωσης είναι η μείωση του κόστους παραγωγής, ιδιαίτερα δε η μείωση των εξόδων προσωπικού, η πραγματοποίηση ενός ρεαλιστικού προβλεπόμενου κύκλου εργασιών και η χορήγηση της ενίσχυσης. Η περίοδος τριών ετών που προβλέπεται για την επίτευξη της χρηματοοικονομικής ισορροπίας κατά το έτος 2000, με θετικό αποτέλεσμα ύψους 28 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, απόδοση ιδίων κεφαλαίων ύψους 14 % και δείκτη ιδίων κεφαλαίων/συνολικού ισολογισμού ύψους 32 % είναι στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν λογικά. Οι πιθανότητες να επιτευχθεί πράγματι αυτή η ισορροπία και να είναι διαρκής (να εξασφαλίζεται δηλαδή η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα) εξαρτώνται από τον οριστικό και μόνιμο χαρακτήρα κάθε επί μέρους μέτρου και από τη συνοχή των μέτρων μεταξύ τους. Έτσι, εάν εξεταστεί η σημαντική συνολική μείωση των εξόδων μεταξύ των ετών 1997 και 2000, η οποία ανέρχεται περίπου σε 220 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (ή στο 28 % των εξόδων του 1997), διαπιστώνεται ότι η μείωση αυτή απορρέει από τη μείωση των διαφόρων κατηγοριών επιβαρύνσεων. Η σημαντικότερη κατηγορία είναι τα έξοδα προσωπικού, τα οποία θα μειωθούν κατά 130 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα μεταξύ των ετών 1997 και 2000. Τούτο θα επιτευχθεί, αφενός, χάρη στη μείωση του μόνιμου προσωπικού από 996 σε 450 άτομα μέχρι το 2000 και, αφετέρου, χάρη στην αύξηση του βαθμού χρησιμοποίησης έκτακτου τεχνικού προσωπικού (από 123 το 1997 σε 270 το 2000), το οποίο θα αντικαταστήσει εν μέρει το μόνιμο προσωπικό και το κόστος των υπηρεσιών του είναι χαμηλότερο από το αντίστοιχο κόστος του μόνιμου προσωπικού. Οι μειώσεις αυτές οδηγούν σε διαρκή εξοικονόμηση πόρων και συμβάλλουν κατά τρόπο συστηματικό και οριστικό στη βελτίωση των μελλοντικών αποτελεσμάτων.

Ένας άλλος παράγοντας που καταδεικνύει το διαρκή χαρακτήρα και τη συνοχή των προβλεπόμενων μέτρων είναι ο δείκτης έξοδα προσωπικού/κύκλος εργασιών, ο οποίος κατά το πέρας του προγράμματος και λαμβανομένης υπόψη της απασχόλησης 270 εκτάκτων, θα κυμαίνεται στα επίπεδα που θεωρούνται κανονικά στον τομέα (δηλαδή μεταξύ του 50 και του 55 % για παρόμοιες εταιρείες που παρέχουν τεχνικές υπηρεσίες, όπως για παράδειγμα η γαλλική εταιρεία VCF).

Σύμφωνα με το πρόγραμμα των γαλλικών αρχών, η συνολική μείωση του μόνιμου και έκτακτου προσωπικού και η τροποποίηση της αναλογίας μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών εργαζομένων, όπως προβλέπεται στο χρονοδιάγραμμα, είναι απαραίτητα στοιχεία για την επίτευξη της βιωσιμότητας της επιχείρησης, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την εξέταση των συνεπειών της μη λήψης παρόμοιων μέτρων αναδιάρθρωσης στο παρελθόν. Πρέπει επιπλέον να σημειωθεί ότι η αποκατάσταση της βιωσιμότητας θα βασιστεί σε εσωτερικά μέτρα και όχι στην επιδίωξη της αύξησης του κύκλου εργασιών. Πράγματι, το σύνολο των προϊόντων αναμένεται να μειωθεί μέχρι το 2000 κατά 30 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα περίπου (ήτοι 5 % του ποσού για το 1997). Η εκτίμηση αυτή μπορεί να θεωρηθεί ρεαλιστική εάν ο δείκτης κύκλος εργασιών/συνολικός όγκος απασχόλησης είναι συγκρίσιμος με το μέσο δείκτη που παρατηρείται στον κλάδο. Ο δείκτης της SFP, λαμβανομένων υπόψη των εκτάκτων, προβλέπεται ότι το 2000 θα έχει βελτιωθεί, φθάνοντας στις 731 000 γαλλικά φράγκα. Μια άλλη εταιρεία που παρέχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες παρόμοιες με τις υπηρεσίες της SFP, η NOB (ολλανδική εταιρεία με αναγνωρισμένη αποτελεσματικότητα), παρουσιάζει παραπλήσιο δείκτη, δηλαδή 740 000 γαλλικά φράγκα περίπου. Εάν η σύγκριση με την SFP περιοριστεί μόνο στις δραστηριότητες στον τομέα του βίντεο, η SFP προβλέπει κύκλο εργασιών ανά εργαζόμενο ύψους 1 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων περίπου, συγκρίσιμο με τον αντίστοιχο δείκτη των ανταγωνιστών της (VCF).

Η βελτίωση των δεικτών κύκλου εργασιών/συνολικού όγκου απασχόλησης και η προσέγγισή τους με τους αντίστοιχους δείκτες των ανταγωνιστών προβλέπεται να επιτευχθεί κυρίως χάρη σε εσωτερικά μέτρα που θα λάβει η επιχείρηση και δεν βασίζεται σε ενδεχόμενη αύξηση της τιμής των παρεχόμενων υπηρεσιών, γεγονός που θα ήταν δύσκολο να πραγματοποιηθεί. Το γεγονός ότι το σημερινό πρόγραμμα είναι αντίστοιχο με το πρόγραμμα που είχαν καταρτίσει οι ιδιώτες αγοραστές, αναγνωρισμένες εταιρείες εξειδικευμένες στον οπτικοακουστικό τομέα, το οποίο προέβλεπε τη βιωσιμότητα της επιχείρησης μέσω του ίδιου ποσού ενίσχυσης, επιβεβαιώνει την άποψη ότι το σημερινό πρόγραμμα μπορεί πράγματι να οδηγήσει στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας.

Η ενίσχυση ύψους 2 500 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων θα επιτρέψει την εφαρμογή των μέτρων για τη μείωση των εξόδων και τη βελτίωση της ποιότητας του κύκλου εργασιών μέσω της αύξησης της παραγωγικότητας. Η εν λόγω ενίσχυση περιλαμβάνει ένα επιχειρηματικό και ένα χρηματοοικονομικό σκέλος με στόχο την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της επιχείρησης, που έχει υποστεί σοβαρές συνέπειες λόγω των παρελθόντων χρεών.

Η υπό κρίση ενίσχυση καλύπτει τα ελάχιστα κεφάλαια που χρειάζεται η επιχείρηση για να πραγματοποιήσει τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση και την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων της (ιδιαίτερα τη μείωση των εξόδων προσωπικού) και συμβάλλει κατ' αυτόν τον τρόπο στη βελτίωση των αποτελεσμάτων της SFP που είναι απαραίτητη για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας των δραστηριοτήτων της εταιρείας. Χωρίς τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση η SFP θα είχε πολύ αρνητικά ίδια κεφάλαια, γεγονός το οποίο, ελλείψει των συμπληρωματικών μέτρων στήριξης από το κράτος, δεν θα επέτρεπε την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος επιχειρηματικής αναδιάρθρωσης και θα οδηγούσε στην πτώχευση της επιχείρησης.

Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω στοιχεία, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα ενίσχυσης αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο, που περιλαμβάνει τόσο την εισφορά ρευστών διαθεσίμων, όσο και την πληρωμή των χρεών του παρελθόντος. Τα δύο αυτά σκέλη της ενίσχυσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένα, καθότι μεμονωμένα δεν μπορούν να αποφέρουν αποτελέσματα, ενώ ελλείψει αυτών δεν είναι δυνατή η αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Το βάσιμο αυτής της αξιολόγησης διαφόρων μέτρων ενίσχυσης στο σύνολό τους επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1984 στην υπόθεση 323/82, Intermills/Επιτροπή [1].

6.2. **Περιορισμός των στρεβλώσεων**

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών ο κύκλος εργασιών της SFP υπέστη σημαντική μείωση λόγω της αδυναμίας της να παράγει σε ανταγωνιστικές τιμές. Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προβλέπει τη διατήρηση του χαμηλού επιπέδου του κύκλου εργασιών. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το γεγονός και την ανάπτυξη της αγοράς, συνεπάγεται πραγματική μείωση του μεριδίου αγοράς της SFP. Τούτο αποτελεί σημαντική αντιστάθμιση της ενίσχυσης. Η μείωση της παραγωγικής ικανότητας που προβλέπεται από το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης αποτελεί αντιστάθμιση μείζονος σημασίας. Στο πλαίσιο του προγράμματος προβλέπεται ότι η τιμή κόστους των υπηρεσιών της SFP θα καλύψει όλα τα έξοδα, γεγονός που αποδεικνύει ότι η SFP δεν θα μπορεί πλέον να αγνοεί τις συνθήκες της αγοράς υπό τις οποίες είναι αναγκασμένοι να λειτουργούν οι ανταγωνιστές της.

Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα προβλήματα της SFP οφείλονται στην ιδιαιτερότητα της εμπορικής αποστολής της SFP στην αγορά. Η SFP αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα των δημόσιων οπτικοακουστικών επιχειρήσεων. Από την εποχή αυτή κληρονόμησε μια δύσκαμπτη οικονομική διάρθρωση που δεν ευνοεί την ανταγωνιστικότητά της, ενώ στο παρελθόν είχε προνομιακή πρόσβαση στους δημόσιους πόρους. Η κατάσταση αυτή εξακολουθεί να ισχύει για τους αμιγώς δημόσιους φορείς, οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους αποκλειστικά στους δημόσιους τηλεοπτικούς σταθμούς και δεν λειτουργούν ανταγωνιστικά στην αγορά, τόσο στα περισσότερα κράτη μέλη, όσο και στην ίδια τη Γαλλία όσον αφορά άλλους φορείς εκτός της SFP. Συνάγεται συνεπώς ότι η αναδιάρθρωση της SFP είναι απαραίτητη για τη βιωσιμότητά της, αλλά ταυτόχρονα είναι μια περίπλοκη διαδικασία κατά την οποία δεν είναι δυνατό να αποφευχθεί εντελώς η στρέβλωση του ανταγωνισμού.

6.3. **Περιορισμός της ενίσχυσης**

Η ενίσχυση θα χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων και βρίσκεται σε απόλυτη αντιστοιχία με τις οικονομικές ανάγκες που απορρέουν από τους στόχους αυτούς. Τούτο μαρτυρείται επίσης από το γεγονός ότι ο επιδιωκόμενος στόχος είναι απλώς η επίτευξη της χρηματοοικονομικής ισορροπίας. Η βελτίωση των αποτελεσμάτων δεν μπορεί λοιπόν να οδηγήσει σε διαρκή στρέβλωση του ανταγωνισμού. Από την άποψη αυτή, οι ενισχύσεις δεν αντιβαίνουν στο κοινό συμφέρον.

Δεν είναι δυνατό να μειωθεί η ενίσχυση των 2 500 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, διότι τούτο θα είχε ως άμεσο αποτέλεσμα την επιδείνωση των προβλεπόμενων αποτελεσμάτων που θα εμπόδιζε την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου, δηλαδή τη βιωσιμότητα της SFP.

6.4. **Εφαρμογή του προγράμματος και προϋποθέσεις**

Η εφαρμογή όλων των μέτρων του προγράμματος αναδιάρθρωσης είναι μεν αναγκαία, πρέπει ωστόσο να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, το βασικό στοιχείο του προγράμματος είναι η μείωση των εξόδων προσωπικού. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από την εμπειρία του παρελθόντος, η οποία καταδεικνύει ότι οι δυσχέρειες προσαρμογής των εξόδων προσωπικού προς το επίπεδο της δραστηριότητας αποτέλεσαν σαφώς τη βασική αιτία των προβλημάτων που εξακολουθούν να πλήττουν την επιχείρηση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να υπάρξουν σημαντικές εγγυήσεις. Για να εξασφαλιστεί ότι αυτή τη φορά το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης θα αποφέρει αποτελέσματα, η ενίσχυση θα πρέπει να χορηγηθεί από τη Γαλλία μόνον όταν καταστούν οριστικά όλα τα στοιχεία του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης των εξόδων προσωπικού.

Η χορήγηση της ενίσχυσης θα πρέπει να ακολουθεί την πορεία εφαρμογής του προγράμματος, ούτως ώστε να καταβληθούν οι ενισχύσεις μόνον όταν η SFP θα εκταμιεύσει κεφάλαια για τους προβλεπόμενους στόχους.

Καίτοι η ενίσχυση, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, δεν θεωρείται υπερβολική βάσει των διαφόρων κριτηρίων που εφαρμόζονται κατά την αξιολόγηση μιας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή δεν μπορεί να παραγνωρίσει το γεγονός ότι η ίδια εταιρεία έχει λάβει διάφορες ενισχύσεις από το 1986, οι οποίες συνολικά ανέρχονται σε πολύ σημαντικά ποσά, δύο δε από αυτές εγκρίθηκαν ως ενισχύσεις αναδιάρθρωσης. Πρέπει να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης είναι η τελευταία που μπορεί να χορηγηθεί στην SFP ή στις δραστηριότητές της, εκτός από έκτακτες περιστάσεις που δεν μπορούν να προβλεφθούν στο παρόν στάδιο και είναι εξωγενείς σε σχέση με την επιχείρηση [για μια πρόσφατη εφαρμογή της αρχής αυτή, βλέπε τη θετική υπό όρους απόφαση της Επιτροπής στης 1ης Οκτωβρίου 1997 στην υπόθεση Thomson SA — Thomson multimedia [2]].

Η Γαλλία δεν θα ευνοήσει την SFP, άμεσα ή διά μέσου δημόσιων τηλεοπτικών σταθμών, ιδίως υποχρεώνοντας τους σταθμούς αυτούς να υποβάλλουν παραγγελίες στην SFP.

6.5. **Λεπτομερείς εκθέσεις**

Σύμφωνα με την πάγια πολιτική της Επιτροπής σχετικά με τα προγράμματα αναδιάρθρωσης και, ειδικότερα, έχοντας υπόψη το ύψος της ενίσχυσης και τη σημασία της σωστής εκτέλεσης του προγράμματος, το εν λόγω πρόγραμμα θα αποτελέσει αντικείμενο παρακολούθησης από την Επιτροπή μέσω εξαμηνιαίων εκθέσεων που θα κοινοποιούν οι γαλλικές αρχές.

[1] Συλλογή 1984, σ. 3809, αιτιολογική σκέψη 39.

[2] ΕΕ L 67 της 7. 3. 1998, σ. 31.

7. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Η ενίσχυση που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης της 24ης Νοεμβρίου 1997 της SFP, υπό μορφή ενίσχυσης βιομηχανικής αναδιάρθρωσης ύψους 1 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και ενίσχυσης χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης ύψους 1 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ, υπό τον όρο ότι η Γαλλία θα τηρήσει τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση της Γαλλίας που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης της 24ης Νοεμβρίου 1997 της Société française de production υπό μορφή ενίσχυσης βιομηχανικής αναδιάρθρωσης ύψους 1 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (182 εκατομμύρια Ecu) και ενίσχυσης χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης ύψους 1 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (197 εκατομμύρια Ecu) συμβιβάζεται με την κοινη αγορά δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ, υπό τον όρο ότι η Γαλλία θα τηρήσει τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Πριν από οποιαδήποτε καταβολή της ενίσχυσης, η Γαλλία διαβεβαιώνει την Επιτροπή ότι το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης, συμπεριλαμβανομένων των μειώσεων του προσωπικού και του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος για τις μειώσεις αυτές, έχει εγκριθεί οριστικά.

2. Η ενίσχυση χορηγείται ανάλογα με την πορεία εκτέλεσης του προγράμματος.

3. Η παρούσα ενίσχυση αποτελεί την τελευταία δυνατή ενίσχυση υπέρ της SFP. Καμία νέα ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί στο μέλλον, εξαιρουμένων έκτακτων περιστάσεων που δεν μπορούν να προβλεφθούν στο παρόν στάδιο και είναι εξωγενείς σε σχέση με την επιχείρηση.

4. Η Γαλλία υποβάλλει στην Επιτροπή κάθε έξι μήνες από την 1η Ιανουαρίου 1998 και μέχρι το τέλος του 2000 λεπτομερή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος.

5. Η Γαλλία δεν θα μεταχειριστεί ευνοϊκά την SFP, άμεσα ή διά μέσου δημόσιων τηλεοπτικών σταθμών, ιδίως υποχρεώνοντας αυτούς τους σταθμούς να υποβάλλουν παραγγελίες στην SFP.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 21 Ιανουαρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής